

ת"פ 16410/09/12 - מדינת ישראל נגד מיכאל מרדכי שפי ברנט

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 16410-09-12

12 נובמבר 2014

לפני:

כב' השופט אורן שגב

המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד

-

הנאשם:

מיכאל מרדכי שפי ברנט
ע"י ב"כ: עו"ד

החלטה

אקדמת מילין

בשל תקלה טכנית, שמקורה בלשכתי, התעכבה ההחלטה בתיק זה זמן רב, ועם הצדדים הסליחה.

כללי

1. הנאשם הודע והורשע על פי הודאתו בעבירה של העסקה שלא כדין - עבירה על סעיף 2 (א)(1) לחוק עובדים זרים, תשנ"א - 1991, וכן בעבירה של העסקת עובד זר ללא היתר לפי סעיף 1 יג, בניגוד להוראות סעיף 2 (א)(2) לחוק עובדים זרים, התשנ"א - 1991.
2. סניגורו של הנאשם ביקש כי הנאשם יופנה לקבלת תסקיר שירות מבחן, אשר יחוה דעתו בנוגע לאי הרשעתו.
3. ב"כ המאשימה התנגד לכך וטען, כי מרבית כתבי האישום מסוג כתב האישום המתוקן, שהוגש כנגד הנאשם ושבעובדותיו הוא הודה והורשע, מוגשים כנגד אנשים נורמטיביים, ובהיעדר נסיבות מיוחדות, שלא פורטו בפני בית הדין, אין להיעתר לבקשה, שכן הדבר ירוקן מכל תוכן את הרציונל העומד בבסיס חוק עובדים זרים.
4. על כך השיב הסניגור, כי בהתאם להילכת כתב, על בית הדין לקחת בחשבון את נסיבות העבירה וכן את הנזק שעלול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו בפלילים. במקרה דנן, הנאשם הנו דירקטוריהדבר עשוי להפריע לו בעבודתו השוטפת.

דין והכרעה

5. לאחר ששקלתי את הבקשה, לא מצאתי להיעתר לה, וזאת מן הטעמים המפורטים להלן.
6. האפשרות לבטל הרשעה נדונה בפסק דין מקיף על ידי בית הדין הארצי לפני ימים אחדים בלבד (ע"פ 57160-01-14 **מדינת ישראל נ' חדוות הורים בע"מ ואח'** ניתן ביום 08.11.14) (להלן - **"הלכת חדוות הורים"**).
7. בהלכה זו חזר בית הדין הארצי על קביעותיו בע"פ 6291-05-10 **א. כפיר אחזקות בע"מ - מדינת ישראל, מיום 31.1.12**; כן ראו את ע"פ 50155-08-10 **חברת השמירה בע"מ - מדינת ישראל, מיום 6.11.12**; ע"פ 31808-03-13 **מדינת ישראל - י.ג. פרץ בע"מ, מיום 5.2.14**.
8. נביא להלן את עיקרי הדברים כלשונם:
- "הסמכות לבטל הרשעה מופעלת על ידי בתי המשפט במשורה, תוך שמירת נקודת המוצא כי אדם אשר הוכחה אשמתו בהליך פלילי - יש להרשיעו בדין. ההרשעה מהווה פועל יוצא מהפרת הנורמה הפלילית ומסייעת למיצוי ההליך הפלילי ותכליותיו. יישום נקודת המוצא מאפשר הליך אכיפת חוק תקין ושוויוני. בנוסף, הקפדה על עצם ההרשעה נדרשת לצורך העברת המסר ההרתעתי הרצוי..."**
- משכך, הסמכות להורות על ביטול הרשעה אמורה להיות מופעלת במקרים חריגים בלבד, בהם מתקיימות נסיבות יוצאות דופן המצדיקות זאת (ר"ע 432/85 רומנו נ. מדינת ישראל, מיום 21.8.85; להלן - עניין רומנו; ע"פ 2083/96 כתב נ. מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997); להלן - עניין כתב; ע"פ 9893/06 לאופר נ. מדינת ישראל, מיום 31.12.07; עניין קליין).
- נסיבות יוצאות דופן כאמור עשויות להיות נסיבות בהן "אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה" (עניין רומנו; ע"פ 3301/06 ביטי נ. מדינת ישראל, מיום 31.10.06), היינו נסיבות בהן "עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של הרשעה פלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין התועלת שתצמח לחברה ולאינטרס הציבורי מקיומה של הרשעה" (עניין קליין).
9. על פי ההלכה הפסוקה, קיימים שני תנאים מצטברים להימנעות מהרשעה - האחד, כי ההרשעה פוגעת פגיעה חמורה בשיקום הנאשם; השני, כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על הרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (עניין כתב). נדרש לפיכך איזון עדין, בין האינטרסים הציבוריים הרלוונטיים וביניהם הצורך בהרתעת הרבים, הוקעה חברתית ואכיפה שוויונית, לבין הנזק הצפוי לנאשם הספציפי כתוצאה מעצם ההרשעה" (הלכת חדוות הורים, סעיף 27 לפסק הדין).
10. בית הדין הארצי אף עמד על השלכתו של תיקון 113 על האפשרות להימנע מהרשעה וציין, כי
- "השיקול המרכזי המנחה את בית המשפט בהחלטה שלא להרשיע את הנאשם הוא יחס בלתי מידתי בין התועלת שבהרשעת הנאשם לבין הנזק שעתידי להיגרם לו כתוצאה מכך..."** (הלכת חדוות הורים, סעיף 28

לפסק הדין).

ומן הכלל אל הפרט

11. בהתחשב בכל האמור לעיל, ולאחר ששבתי ושקלתי את טיעוני הסניגור, לא מצאתי כי הונחה בפניי תשתית ראייתית שיהיה בה כדי לשקול לבטל את הרשעתו של המשיב ולהסתפק לגביו בענישה ללא הרשעה, שכן לא השתכנעתי כי מתקיימים התנאים החריגים המצדיקים זאת.

12. ודוק. הטענה כי הנאשם משמש כדירקטור והפגיעה בו, מעצם הרשעתו, תהיה בלתי מידתית, מהפגיעה הנגרמת לכל אדם אשר מורשע בעבירות דומות, נטענה בעלמא ואף לא נטען כי מתקיימות נסיבות אישיות מיוחדות כלשהן ביחס אליו.

13. יתרה מכך, בהלכת חדוות הורים, התקבלה עמדת המדינה, לפיה הוראות חוק עסקאות גופים ציבוריים, כמו גם תקנות חובת המכרזים, התשנ"ג - 1993 והוראות החשב הכללי, מתייחסות אומנם לקיומן של הרשעות מכוח חוק עובדים זרים, אך לא מונעות כתוצאה מכך ובאופן גורף כל התמודדות במכרז או התקשרות.

14. לא מן המותר לציין, כי בהחלטתי זו, לקחתי בחשבון כי התסקיר שהיה מוגש בעניינו של הנאשם, לו היה מופנה לשירות המבחן, היה חיובי, וכנהוג במקרים של נאשמים נורמטיביים ונעדרי עבר פלילי, היה כולל המלצה שלא להרשיעו.

15. אלא, שבמסגרת שיקוליי לקחתי גם בחשבון את אופייה של העבירה כעבירה כלכלית, חומרתה היחסית של העסקה שלא כדן של עובדים זרים ובמסר המרתיע שביקש המחוקק להעביר לציבור באמצעותו של חוק עובדים זרים. כל אלה הביאוני למסקנה כי האינטרס הציבורי מצדיק ומחייב את הרשעתו של הנאשם בעבירות הספציפיות בהן הורשע על פי הודאתו.

16. כללו של דבר - הבקשה נדחית.

17. המזכירות תקבע מועד לטיעונים לעונש עד לסוף חודש דצמבר, וזאת בשים לב לעובדה שכתב האישום הוגש בשנת 2012.

ניתנה היום, י"ט חשוון תשע"ה, (12 נובמבר 2014), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.